

CON CÒN BỐN PHẦN TRONG NHÀ CHA CON

Trên mạng lưới toàn cầu lan truyền một video clip dựa theo bộ phim tài liệu **"Rất gần mà rất xa"** (So Close, So Far Away) của Al Jazeera kể rằng: bé Huỳnh thị Cẩm Tú sinh năm 1974 mới năm tháng tuổi, được một gia đình người Úc nhận làm con nuôi, sau này trở thành nhà báo gặp lại được mẹ ruột sau gần ba mươi năm thất lạc mẹ. Cô là con của ông Bùi Quang Lực và bà Huỳnh thị Nga. Huỳnh thị Cẩm Tú là con bà Nga và thiếu tá Bùi quang lực, sỹ quan Việt Nam Cộng Hoà. Mỗi tình thăm thiết của cha mẹ cô đã cho cô chào đời tại bệnh viện quân y. Chẳng may, giữa lúc tình hình chiến tranh sôi động, éo le thay, có người lính nói là vợ của cha cô sai đến đòi bắt cô về với bà ấy. Lại thêm gặp cảnh ngặt nghèo, bệnh tật không thuốc men, mẹ cô đành gửi cô vào cô nhi viện cho mất tung tích, mà cha cô đang rong ruổi ngoài chiến trận không hay. Biến cố làm sụp đổ Cộng Hoà miền Nam, khiến ông bị cầm tù tại trại cải tạo và qua đời tại đó năm 1979. Cô được "Chương Trình Không Vận Trẻ Em" (Babylift), ngày 5/4/1975 bốc ra nước ngoài. Một chuyến Galaxy bị tai nạn, cánh cửa sau mở tung làm máy bay rớt xuống cánh đồng 130 trẻ em tử nạn. Nhưng may mắn, cô không ở trong chuyến xấu số này. Chuyến chở cô hạ cánh an toàn.

Cô được một gia đình người Úc ở New South Wales nhận làm con nuôi, yêu thương chăm sóc như con đẻ. Tốt nghiệp đại học, cô trở thành nhà báo. Từ ấy cô trần trở thao thức tìm về cội nguồn. Cô nói: **"con có bốn phần với mẹ ruột của con"** Được mẹ nuôi khuyến khích hỗ trợ, cô đã tìm về cô nhi viện trước kia, và vui mừng sung sướng gặp mẹ, toại nguyện ước mơ làm tròn **"bốn phần trong nhà mẹ cô"**

"Con còn có bốn phần với mẹ của con", lời cô luẩn quẩn trong tâm trí, khiến ta chợt nghĩ tới vụ thánh Giuse và Mẹ Maria dẫn hài nhi Giêsu mới mười hai tuổi lên Giêrusalem mừng lễ Vượt Qua, trên đường về, chẳng thấy con đâu, hai ông bà hối hà quay trở lại tìm kiếm, gặp con đang chễm chệ ngồi giữa các kinh sư tiến sĩ đàm đạo, đôi đáp thánh kinh. Trả lời mẹ Maria mừng hỏi con: **"Sao con để cha mẹ đau khổ vất vả kiếm con?"** Hài nhi Giêsu đáp:

**"Cha Mẹ tìm kiếm con ư?
Con còn BỐN PHẦN ở NHÀ CHA con"**

Tin Mừng Lễ Thánh Gia hôm nay trình thuật:

“Hằng năm cha mẹ Chúa Giêsu có thói quen lên Giêrusalem để mừng lễ Vượt Qua. Lúc bấy giờ Chúa Giêsu lên mười hai tuổi, cha mẹ Người đã lên Giêrusalem, theo tục lệ mừng ngày lễ Vượt Qua. Và khi những ngày lễ đã hoàn tất, hai ông bà ra về, trẻ Giêsu đã ở lại Giêrusalem mà cha mẹ Người không hay biết. Tưởng rằng Người ở trong nhóm các khách đồng hành, hai ông bà đi được một ngày đường, mới tìm kiếm Người trong nhóm bà con và những kẻ quen biết. Nhưng không gặp thấy Người, nên hai ông bà trở lại Giêrusalem để tìm Người. Sau ba ngày, hai ông bà gặp thấy Người trong đền thờ đang ngồi giữa các thầy tiến sĩ, nghe và hỏi các ông. Tất cả những ai nghe Người nói đều ngạc nhiên trước sự hiểu biết và những câu Người đáp lại.

Nhìn thấy Người, hai ông bà đã ngạc nhiên, và mẹ Người bảo Người rằng: “Con ơi, sao Con làm cho chúng ta như thế? Kia cha Con và mẹ đây đã đau khổ tìm Con”. Người thưa với hai ông bà rằng: “Mà tại sao cha mẹ tìm Con? Cha mẹ không biết rằng Con phải lo công việc của Cha Con ư?” Nhưng hai ông bà không hiểu lời Người nói.

Bấy giờ Người theo hai ông bà trở về Nadarét, và Người vâng phục hai ông bà. Maria mẹ Người ghi nhớ những việc đó trong lòng. Còn Chúa Giêsu thì tiến tới trong sự khôn ngoan, tuổi tác và ân sủng, trước mặt Thiên Chúa và người ta. (Lc 2, 41-52)

Mười hai tuổi là tuổi bắt đầu lớn khôn. Chúa Giêsu không còn bé bỏng. Ngài nhận biết Thánh Giuse là dưỡng phụ, Ngài nhận biết thân phận của mình là Con Thiên Chúa nhập thể làm người. “Mà tại sao cha mẹ tìm Con? Cha mẹ không biết rằng Con phải lo công việc của Cha Con sao?” Hai ông bà không hiểu lời Người nói (Lc 2,50). Maria mẹ Người thì ghi nhớ những việc đó trong lòng, vì Mẹ có thói quen của một tâm hồn chiêm niệm.

Trước đó, khi Đức Mẹ dâng Chúa Giêsu vào Đền Thờ, cụ Simêon đã tiên báo rằng *“một lưỡi gươm sắc sẽ đâm thấu qua lòng bà”* (Lc 2,34). Đây là một lời tiên tri đầy đau đớn, báo trước những khổ nạn mà Chúa Giêsu sẽ chịu, và cũng là nỗi đau sâu thẳm mà Đức Mẹ sẽ trải qua.

Từ giây phút ấy, Đức Mẹ chắc chắn đã suy niệm về lời tiên báo này suốt cuộc đời. Mẹ không chỉ là người đồng hành với Chúa Giêsu trong sứ vụ cứu độ, mà còn là người chịu đau khổ cùng Ngài. Mỗi biến cố trong cuộc đời Chúa Giêsu—từ khi bị bách hại, bị kết án, chịu đóng đinh, cho đến lúc tắt thở trên Thánh Giá—đều là những lưỡi gươm xuyên thấu trái tim Mẹ.

Sự đau khổ này không chỉ là nỗi buồn, mà còn là sự kết hợp với sứ mạng cứu độ của Chúa Giêsu. Đức Mẹ đã đón nhận tất cả trong tình yêu và sự phó thác. Chúa Giêsu sau khi gặp cha mẹ ở Đền Thánh, “đi xuống cùng với cha mẹ, trở về Nagiarét và hằng vâng phục các ngài. Riêng mẹ Người thì hằng ghi nhớ tất cả những điều ấy trong lòng. Còn Đức Giêsu ngày càng thêm khôn ngoan, thêm cao lớn và thêm ân nghĩa đối với Thiên Chúa và người ta.

Hằng Mẹ đang suy ngẫm lời sứ thần loan báo Mẹ cứu mang Ngôi Lời nhập thể. Từ đây Mẹ càng nhận rõ sứ mạng Đồng Công với Con Mẹ là Đấng Cứu Chuộc, cầu bầu cho nhân loại.

“Cha Mẹ tìm kiếm con ư?
Con còn BỒN PHẬN ở NHÀ CHA con”

NHÀ CHA CON khác với nhà **của Cha con**. Nó diễn tả cả **một sự hiệp thông chan chứa tình thương**, cũng như tiếng Pháp nói **CHEZ** mon père khác với la maison **DE** mon père. Lại thêm chữ **BỐN PHẬN** nói lên trách nhiệm phải chu toàn. Đó là hình ảnh của **một gia đình đậm ấm** mà mỗi người đều có *bốn phận tương thân tương trợ, đều tín thác lẫn nhau, đều biết khiêm nhường gạt bỏ cái TÔI "vũ trụ" của mình* để quên đi ý riêng của mình ngõ hầu hài hoà chung sống trong *niềm vui đích thực, ngạc nhiên với niềm vui đến bất ngờ* không tưởng, *niềm vui bình an vì tinh thần "vâng phục" lẫn nhau*. Hình ảnh ấy chính là mẫu gương của gia đình thợ mộc Thánh Giuse, với Mẹ Maria và Chúa Giêsu tại Nagiarét. **Đó là THÁNH GIA.**

Kể từ khi tuyên bố "Con còn BỐN PHẬN ở NHÀ CHA con", bao giờ Chúa Giêsu cũng nói **Ngài làm theo ý Chúa Cha. Ngài luôn luôn tỏ tình con thảo với Cha trên trời, và với cha mẹ dưới trần thế. "Ai kính sợ Chúa, thì thảo kính cha mẹ"**. Đó là lời Sách Huấn Ca dạy trong **Bài Đọc I**:

[3-4] Kính cha, được xá lỗi lầm,
Trọng mẹ là chất chắt thêm kho tàng.

[5] Những ai trọng kính cha mình
Sẽ tràn hạnh-phúc vui mừng vì con
Mỗi khi cầu nguyện xin ơn,
Lắng tai, Người sẽ khứng ban, nghe lời.

[6] Kính Cha sẽ sống lâu dài,
Nếu vâng lệnh Chúa, mẹ thời an vui.

[7] Những ai kính sợ Chúa Trời,
Cũng luôn kính sợ, vâng lời phụ thân.

Với cha mẹ, phận làm con:
Chăm nom như với chủ nhân mới là!
[14] Vì lòng hiếu thảo của con,
Không ai quên lãng, vẫn còn lưu tâm,
Đền bù cho các lỗi lầm,
Bao nhiêu sai phạm, chẳng cầm giữ đâu.

[15] Chúa nào nỡ bỏ con sao?
Khi con khốn khó, Người vào thăm con.
Tội con sẽ xoá hết trơn,
Như sương tan biến trong cơn nắng hồng.

[16] Có cha, bỏ mặc chẳng trông
Khác nào như kẻ lộng ngôn bất-cần.
Kẻ nào chọc giận mẫu thân
Chúa không tha thứ, chẳng chần chờ đâu.

[17] Làm ăn thành đạt mặc dầu,
Con nên nhũn nhặn, đừng giàu mà kiêu!
Con ơi, sẽ được mến yêu,
Chẳng như những kẻ ăn tiêu ném tiền.

(Hc 3, 3-7. 14-17a)

Thánh Phaolô quảng diễn bí quyết đem lại *sứ mạng an vui hài hoà trong đời sống gia đình thánh thiện theo thánh ý Chúa bằng việc chu toàn bốn phận của mỗi thành viên, thực hiện sao cho đúng chính danh cương vị của mỗi người*. Trong **Bài Đọc II**, gửi tín hữu Côlôxê, Ngài viết:

“Anh em thân mến, như những người được chọn của Thiên Chúa, những người thánh thiện và được yêu thương, anh em *hãy mặc lấy những tâm tình từ bi, nhân hậu, khiêm cung, ôn hoà, nhẫn nại, chịu đựng lẫn nhau, và hãy tha thứ cho nhau nếu người này có chuyện phải oán trách người kia*. Như Chúa đã tha thứ cho anh em, anh em cũng *hãy tha thứ cho nhau*. Và trên hết mọi sự, anh em *hãy có đức yêu thương, đó là dây ràng buộc điều toàn thiện*. Nguyên cho bình an của Chúa Kitô làm chủ trong lòng anh em, sự bình an mà anh em đã được kêu gọi tới để làm nên một thân thể. Anh em *hãy cảm tạ Thiên Chúa*. Nguyên cho lời Chúa Kitô cư ngụ dồi dào trong anh em. Với tất cả sự khôn ngoan, anh em *hãy học hỏi và nhủ bảo lẫn nhau*. *Hãy dùng những bài thánh vịnh, thánh thi và thánh ca của Thần khí, cùng với lòng tri ân, để hát mừng Thiên Chúa trong lòng anh em*. Và tất cả những gì anh em làm, trong lời nói cũng như trong hành động, tất cả mọi chuyện, anh em *hãy làm vì danh Chúa Giêsu Kitô, nhờ Người mà tạ ơn Thiên Chúa Cha*.”

Hỡi các bà vợ, hãy phục tùng chồng trong Chúa cho phải phép. Hỡi những người chồng, hãy yêu thương vợ mình, đừng day nghiêng nó. Hỡi những người con, hãy vâng lời cha mẹ trong mọi sự, vì đó là đẹp lòng Chúa. Hỡi những người cha, đừng nổi cơn phẫn nộ với con cái, kéo chúng nên nhất đảm sợ sệt.” (Cl 3, 12-21)

Đó là phúc Chúa ban cho những gia đình lấy Thánh Gia làm gương mẫu, sống theo “theo đúng đường ngay của Chúa”, như lời **Thánh Vịnh Đáp Ca** cảm tạ:

[1-2] Những ai kính Chúa, phúc thay!
Những ai theo đúng đường ngay của Ngài!
Họ là kẻ hưởng phúc may,
Vì công khó nhọc chính tay họ làm.
[3-4] Như cây nho hoa đơm sai quả,
Được vợ hiền nhà cửa chăm nom,
Như cây dầu hoa trái xanh um,
Đàn con xúm xít quanh mâm một bày.
*Đó là phúc lộc trong tay,
Chúa dành cho kẻ lòng ngay thờ Ngài.*
[5-6] *Xin Chúa từ Si-on, xuống đầy ơn phúc,
Phúc của Gia-liêm người hưởng mọi lúc suốt đời.
Cho người được sống lâu dài,
Bên đàn con cháu ngày ngày an vui.*
(Tv 128: 1-2. 3. 4-5)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

Cựu Ước kể chuyện ngôn sứ Samuen thế này: Bà Hanna là vợ hai của ông Encana, nhưng hiếm muộn, nên bị bà kia chọc tức. Bà mới lên Đền Thánh cầu nguyện:

[11] "Lạy Ngài, CHÚA các đạo quân,
Xin nhìn nỗi khổ của con, thưa Ngài!
Xin thương tì nữ, con đây,
cho con một mụn con trai, thưa Ngài,
Con xin dâng nó cho Ngài,
Nó làm tôi tớ suốt đời không ngơi.
Lưỡi dao chẳng cạo, vút ngay
sẽ không đụng đến mày mái đầu."
(1 Samuen 1)

Chúa đã nhậm lời và bà thi hành như lời đã khẩn hứa. Bà sinh được bé trai tên là Samuen. Tư tế Êli trông coi Đền Thánh nuôi nấng Samuen. Ngày đêm Samuen phục vụ trong Đền Thánh, được Chúa gọi nhiều lần trong đêm. Nhờ tư tế Êli, Samuen nhận ra tiếng CHÚA. Khóp-ni và Phin-khát, hai con trai của Êli cũng là tư tế nhưng là những tên vô lại, không hề biết kính sợ Chúa, "khinh thường của lễ đem vào tiến dâng", nên Người trừng phạt "trong một ngày cả hai mạng tức khắc phải rụng". Chúa phán:

[35] Ta sẽ cho xuất hiện một tư tế trung kiên phụng sự Ta,
nó sẽ làm theo lòng Ta và ý Ta,
Ta sẽ xây cho nó một ngôi nhà bền lâu,
ngày ngày nó luôn đi phía trước dẫn đầu,
cho người đã được Ta xúc dầu tấn phong.
(1 Samuen 2)

Tư tế đó chính là Samuen.

Ngày nọ, Êli mắt đã lòa, không còn nhìn ra ai nữa, nên ông chỉ nằm ở trong phòng.

[3] Ngọn đèn Thiên Chúa chưa tắt, vẫn không lụi tàn,
Samuen đang nằm trong đèn thờ Chúa,
nơi ấy có đặt Hòm Bia của Chúa.

[4] CHÚA gọi Samuen. Cậu thưa: Dạ, có con đây!

[5] Rồi cậu chạy đến hỏi Êli: "Thưa, thầy gọi con?"

Ông bảo: "Thầy đâu có gọi con,
về giường ngủ đi con!

Cậu bèn về ngủ, tắt đèn.

[6] Lại lần nữa, CHÚA gọi Samuen.

Samuen dậy, đến với ông Êli: "Dạ, Thầy gọi con?"

Ông bảo: "Thầy đâu có gọi con.
Con về ngủ đi!"

[7] Bấy giờ Samuen chưa hề biết CHÚA,

Cậu chưa được lời CHÚA mạc khải.

[8] Lần thứ ba, CHÚA lại đến gọi.

Samuen đứng dậy, đến hỏi Êli:

"Dạ, Thầy gọi con, có điều chi? Xin Thầy nói!"

Êli hiểu ngay rằng chính Chúa đang gọi đứa nhỏ.

[9] Êli bảo Samuen: "Con về ngủ ngay đi!

Nhưng hễ có ai gọi con, thì thưa ngay:

Lạy CHÚA, xin Ngài phán, tôi tớ Ngài lắng tai."

Samuen bèn về ngủ ở nơi thường ngày.

[10] CHÚA đến, đứng đó và như những lần trước, Ngài lại gọi:
"Samuen! Samuen!"
Samuen liền cất tiếng lên:
"Xin Ngài phán, tôi tớ Ngài xin lắng nghe".

[11] CHÚA phán với Samuen:
"Này, Ta sắp làm một điều tại Ít-ra-en
mà ai nghe cũng phải ù tai điếc cả hai bên.
[12] Ngày ấy, trị tội nhà Êli, Ta sẽ làm như Ta đã lên án phạt.
Ta bắt đầu thực hiện và hoàn tất.
[13] Ta cho nó hay vì nó làm bốn phận không nên,
Ta sẽ vĩnh viễn trừng phạt, nhà nó phải đền tội lỗi:
Con cái khinh rẻ CHÚA, nó biết mà không răn dạy sửa đổi.
[14] Vì vậy, Ta thề với nhà Êli: nhà Êli không bao giờ được xá lỗi,
dù bằng lễ phẩm hay hy lễ.
[15] Samuen nằm ngủ đến sáng, nên dậy trễ,
Rồi mở cửa nhà Chúa chuẩn bị dâng lễ.
Thị kiến đêm qua, Samuen sợ không dám kể cho Êli.
[16] Ê-li gọi Samuen, hỏi: "Samuen, lại đây đi! này con!.
Cậu thưa: "Dạ, con có đây!"
[17] Êli hỏi: "CHÚA phán với con điều gì? Con đừng giấu thầy.
Nếu con giấu thầy một điều nào Ngài đã phán,
thì CHÚA sẽ phạt con đấy."

[18] Samuen kể lại cho ông mọi điều, không hề giấu.
Ông nói: "Lạy CHÚA. Xin cứ làm điều Ngài cho đây là tốt."

[19] *Samuen ngày một lớn lên,
Luôn luôn có CHÚA ở bên chỉ đường.
Lời Ngài chan chứa tình thương,
Chẳng lời nào sót dọc đường để rơi.*

[20] Tại Si-lô, từ Đan đến Bê-e-Sê-ba, dân Ít-ra-en
thầy đều công nhận Samuen
là người CHÚA đã chọn tên
cho làm ngôn sứ giống lên lời Ngài.

[21] *CHÚA hiện ra ở nơi này,
Samuen đón nhận lời Ngài truyền ban.
CHÚA mặc khải cho Samuen,
Ông làm ngôn sứ ở bên cạnh Ngài.*

(1 Samuen 3)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=22802>

LỜI NGUYỆN

Chiêm ngắm Thánh Gia, con xin dâng lời nguyện:

Maria, Mẹ ơi!
Con đến dâng niềm tin yêu tha thiết,

Con van nài Mẹ ghé mắt thương xem!
Ôi Giuse! Cha nhân từ trinh khiết,
Con đến dâng cõi lòng làm hang đá Be-lem.
Con ích kỷ, con kiêu căng, con tội lỗi,
Con xin hiền hoà, con ăn năn cải hối,
Con hết oán hờn, xin chia sẻ với anh em.
Con xin trung thực, con đoạn từ gian dối,
Con nhắc con mọn hèn để con mãi mãi khiêm nhu.

Lạy Chúa Giê su!
Con dâng Ngài, kẻ yếu hèn nghèo đói,
Con dâng Ngài, căn cõi tuổi hoa niên.
Con dâng Ngài nhân loại toàn thể giới.
Nhà con đây, xin Ngài thương ngự tới,
Con xây bằng những thánh giá trung kiên,
Cha sửa sang cho nhà con mới mãi,
Mẹ giữ gìn cho địch thù kinh hãi,
Đàn lòng con tấu nhạc thánh triền miên.
Con lạy Chúa chiên,
Con yêu mến Ngài, Ngài yêu con quá đỗi!
Con tin cậy Ngài, ách Ngài vốn dịu êm.

Trên quan tài gỗ của Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, khắc chữ M lớn, tức Maria viết tắt, được ca ngợi là người của Mẹ Maria trong sự sống và trong cả cái chết. Ngài ghi tên **MARIA** và khẩu hiệu **TOTUS TUUS** trên huy hiệu Giám Mục và các áo choàng, chọn kinh **TẬN HIẾN** cho Đức Mẹ làm châm ngôn. Con theo Ngài, xin dâng lên Mẹ lời Kinh Tận Hiến:

***ĐK-** Kính mừng Mẹ Thánh Trinh Vương,
Mẹ Hằng Cứu Giúp tình thương dạt dào.
Mẹ đầy ơn phúc đường bao!
Xin tuân thánh đức tràn vào lòng con,
Con xin tận hiến xác hồn,
Chu toàn nghĩa vụ tinh thần mẫu binh.*

- Con nguyện yêu Chúa chân tình,
Khôn ngoan hiền dịu, khiết tịnh tâm hồn.
Quyết lòng chiến thắng Satan,
Khiêm nhu, nhẫn nhục, chẳng sờn gian nan,
Sẵn lòng quả cảm xả thân,
Con xin điếm đạm, cải tâm tâm hồn.

- Mẹ ơi, Mẹ biết con rồi,
Con mong được Mẹ dõi soi tâm hồn.
Xin Mẹ hãy sống trong con,
Cho con biết việc phải làm cho nên,
Xin Mẹ hành động với con,
Xin vâng, nhờ Mẹ bảo ban dẫn đường.

<https://www.youtube.com/watch?v=4xOq0brabmM&list=PLwArpSZK-r6cUX4tVOFyqd0FRYBvJrFO4&index=26>

Ben. Đỗ Quang Vinh